

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени изцяло определението на Общия съд на ЕС по дело T-35/11,
- да обяви жалбата за допустима,
- да върне делото на Общия съд на ЕС за произнасяне по съществуващото на жалбата,
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, направени в настоящото производство и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата се изтъкват следните две основания:

Първо, Общият съд е допуснал грешка при тълкуването и прилагането на член 263 ДФЕС, стигайки до извода, че обжалваният регламент „включва мерки за изпълнение“ по смисъла на тази разпоредба.

Второ, Общият съд е нарушил правото на жалбоподателя да бъде изслушан, допуснал е грешка при правната квалификация на доказателствата, представени от жалбоподателя, и, при условията на евентуалност, е изопачил тези доказателства.

Иск, предявен на 4 декември 2014 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-557/14)

(2015/C 046/35)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Braga da Cruz и E. Manhaeve)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е предприела всички мерки за изпълнение на решението на Съда от 7 май 2009 г. по дело Комисия/Португалия, C-530/07 ⁽¹⁾, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 260, параграф 1 ДФЕС,
- да се осъди Португалската република да заплати периодична имуществена санкция в размер на 20 196 EUR за всеки ден, с който е закъсняла да изпълни решението, постановено по дело C-530/07, посочено по-горе, считано от деня, в който ще бъде постановено решението по настоящото дело, до деня, в който ще бъде изпълнено решението, постановено по дело C-530/07, посочено по-горе,
- да се осъди Португалската република да заплати еднократно платима сума в размер на 2 244 EUR на ден, считано от деня, в който е постановено решението по дело C-530/07, посочено по-горе, до деня на обявяване на решението по настоящото дело или до деня, в който ще бъде изпълнено решението, постановено по дело C-530/07, посочено по-горе, ако изпълнението предхожда обявяването,
- да се осъди Португалската република да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

l) **Определяне на санкцията** — Тя трябва да се основава на следните три критерия.

1 — **Тежест на нарушението** — Комисията предлага да се приложи коефициент за тежест 3 по скала от 1 до 20. Според Съобщение на Комисията относно прилагането на член 228 от Договора за ЕО (по-нататък „Съобщението от 2005 г.“) Комисията изчислява този коефициент, като взема предвид следните три обстоятелства.

a) **Значимост на правилата на Съюза, които са били предмет на нарушението** — От член 1, член 2, член 3, параграф 1 и член 4 от Директива 91/271/ЕИО⁽²⁾ на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (по-нататък „Директива 91/271/ЕИО“), както и от приложение I към тази директива, става ясно, че вливането на непречистените градски отпадъчни води в приемниците води до замърсяване, което засяга в значителна степен качеството на водата и на свързаните с нея екосистеми. Събирането и обработването на всички градски отпадъчни води за агломерациите с еквивалент жители (ЕЖ), по-висок от 15 000, е от съществено значение за опазването и подобряването на качеството на водите в приемниците, на водните и сухоземните екосистеми, които зависят пряко от тези води, и за гарантиране на пълното и правилно прилагане на други директиви на Съюза.

б) **Последици от нарушението за общите и частни интереси**

— Опазването на околната среда и на човешкото здраве е от общ интерес. Непълното изпълнение на решението на Съда, постановено по дело C-530/07 (по-нататък „решението на Съда“), създава съществен риск от замърсяване на околната среда и има последици върху човешкото здраве.

— Непълното изпълнение на решението на Съда би могло да засегне също прилагането на други директиви на Европейския съюз и има непосредствено влияние върху възможността гражданите да ползват незамърсени води в приемници за развлекателни дейности, което би могло да засегне туристическия сектор и свързаната с това икономическа дейност.

в) **Други утежняващи и смекчавщи обстоятелства**

— **смекчавщите обстоятелства:**

i) броят на агломерациите с ЕЖ, по-висок от 15 000, които не отговарят на изискванията на член 4 от Директива 91/271/ЕИО, е намалял от 15 на 2 след обявяване на решението, постановено от Съда на основание на член 258 ДФЕС.

ii) по отношение на агломерацията Vila Real de Santo António новата пречиствателна станция работи от 2009 г., като само три зони от тази агломерация все още не са свързани с пречиствателната станция; по отношение на Matosinhos — настоящата пречиствателна станция позволява първично пречистване на отпадъчните води на тази агломерация, след което те се изхвърлят в морето чрез подводен канал, който ги отвежда на повече от 2 км от брега.

Според португалските органи това не засяга доброто качество на водата за къпане.

— **утежняващите обстоятелства:**

i) Пълното изпълнение на решението на Съда не може да бъде доказано преди 2018 г., докато въпросните задължения за събиране и обработване по настоящото дело е трябвало да бъдат изцяло спазени най-късно до 31 декември 2000 г.

ii) Посочените разпоредби от Директива 91/271/ЕИО, които Португалската република не е изпълнила, съдържат ясни задължения.

iii) Последователно представените срокове на Комисията от страна на португалските органи не са спазени, при това по начин, който Комисията приема за сериозен.

iv) Големият брой на производства за неизпълнение на задължения срещу Португалската република, включително на вече постановени решения от Съда в специфичната област за обработване на градските отпадъчни води, показва незаконосъобразно и повтарящо се поведение, при това в сектор, който има особено важни последици за човешкото здраве и за околната среда.

- 2 — **Продължителност на нарушението** — Предвид вече изтеклия период от време от обявяването на решението на Съда, Комисията предлага да се приложи максималният коефициент за продължителност на нарушението, а именно 3.
- 3 — **Необходимост да се гарантира възпиращ ефект на санкцията** — Както се уточнява в Съобщението от 2005 г., възпиращият ефект се взема предвид чрез фактор „п“, равен на средна величина, която се основава, от една страна, на брутният вътрешен продукт на съответната държава членка, а от друга страна, на броя ѝ на гласовете в Съвета. Понастоящем факторът „п“ за Португалската република е 3,40.

II — **Изчисляване на размера на санкцията**

а) **периодична имуществена санкция за всеки ден закъснение**

— В съответствие със Съобщението от 2005 г. периодичната имуществена санкция се изчислява по следния начин:

стандартната фиксирана сума x коефициент за тежест x коефициент за продължителност x фактор „п“, или по настоящото дело, $660 \times 3 \times 3 \times 3,40 = 20\,196$ EUR на ден.

— За да се гарантира постепенното намаляване на периодичната имуществена санкция за всеки ден закъснение, Комисията предлага да се раздели размерът на периодичната имуществена санкция за всеки ден закъснение (20 196 EUR на ден) на броя ЕЖ, за които съответствието с решението на Съда все още не е извършено. Според актуалните данни броят ЕЖ, за които съответствието с Директива 91/271/ЕИО все още не е извършено, е 321 950. Ето защо Комисията предлага да се раздели стойността на стандартната фиксирана сума (20 196 EUR на ден) на 321 950.

— Резултатът от това делене (20 196: 321 950) или 0,06 EUR на ден ще се приспадне от стойността на стандартната фиксирана сума за всеки ЕЖ, който междуременно съответства на директивата.

б) **еднократно платима сума**

— Начинът за изчисляване на дневния размер, използван за определяне на размера на еднократно платимата сума, е подобен на този за дневния размер, използван за определяне на размера на периодичната имуществена санкция и се състои в умножаване на стандартна фиксирана сума по коефициент за тежест и в умножаване на така получения резултат по фиксиран фактор за страна (фактор „п“), който отразява едновременно капацитета за плащане на съответната държава членка и броя на гласовете, с които разполага в Съвета.

— За еднократно платимата сума обаче Комисията ще изходи от по-ниска стандартна фиксирана сума от приложимата в областта на периодичната имуществена санкция, тъй като поведението на държавата членка, която е допуснала нарушение, става още по-укоримо след постановяване на решението на основание на член 260 ДФЕС, доколкото нарушението продължава да е налице въпреки две последователни решения на Съда. Стандартната фиксирана сума за еднократно платимата сума към момента е 220 EUR на ден, като Комисията не предлага прилагане на коефициент за продължителност.

— Следователно предвид стандартната фиксирана сума, коефициента за тежест и фактора „п“, дневният размер за определяне на еднократно платимата сума възлиза на: $220 \times 3 \times 3,40 = 2\,244$ EUR.

в) **Разглеждане на минималната еднократно платима сума**

— Следва да се разгледа — като се държи сметка за минималната еднократно платима сума, фиксирана за въпросната държава членка — дали е уместно да се предложи на Съда да приложи дневен размер или еднократно платим такъв. За тази цел е необходимо да се сравнят, от една страна, натрупаната обща стойност на дневния размер за определянето на еднократно платимата сума, изчислена по датата на решението на Комисията (да сезира Съда на основание на член 260 ДФЕС), а от друга страна, минималната еднократно платима сума, фиксирана за въпросната държава членка.

— Броят на дните, изтекли между датата на обявяване на решението на Съда (7 май 2009 г.) и датата на решението на Комисията да сезира Съда на основание на член 260 ДФЕС (16 октомври 2014 г.), е 1987. Следователно към датата на това решение на Комисията натрупаната обща стойност на дневния размер за определянето на еднократно платимата сума възлиза на $2\,244$ EUR x 1987 дни = 4 458 828 EUR.

- Минималната еднократно платима сума, фиксирана за Португалия, понастоящем е 1 875 000 EUR.
- Ето защо, тъй като натрупаната обща стойност на дневния размер за определянето на еднократно платимата сума към 16 октомври 2014 г. надвишава минималната еднократно платима сума, фиксирана за Португалия, Комисията предлага на Съда да осъди тази държава членка да заплати дневния размер за определянето на еднократно платимата сума, или 2 244 EUR на ден, считано от деня, в който е постановено решението на Съда, до обявяването на решението, което следва да се произнесе на основание на член 260 ДФЕС, или до деня, в който Португалската република ще изпълни първото от тези решения, ако последното настъпи по-рано.

⁽¹⁾ EU:C:2009:292

⁽²⁾ ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Испания), постъпило на 5 декември 2014 г. — Mimoun Khachab/Delegación de Gobierno en Álava

(Дело C-558/14)

(2015/C 046/36)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mimoun Khachab

Ответник: Delegación de Gobierno en Álava

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 7, параграф 1, буква в) от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 г. относно правото на събиране на семейството ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, като разглежданата в главното производство, която позволява да се откаже събиране на семейството поради това, че кандидатът за събиране на семейството не разполага със стабилни и регулярни ресурси, достатъчни за неговата собствена издръжка и за издръжката на членовете на семейството му, като този извод се основава както на извършена от националните органи прогнозна оценка на възможността да се запазят финансовите средства през годината, следваща датата на подаване на заявлението, така и на преценката на тези средства за шестте месеца, предхождащи тази дата?

⁽¹⁾ ОВ L 251, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164.

Жалба, подадена на 5 декември 2014 г. от Кралство Швеция срещу решението, постановено от Общия съд на 25 септември 2014 г. по дело T-306/12, Spirlea/Комисия

(Дело C-562/14 P)

(2015/C 046/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Кралство Швеция (представител: С. Meyer-Seitz)

Други страни в производството: Европейска комисия, Darius Nicolai Spirlea и Mihaela Spirlea, Кралство Дания, Република Финландия, Чешка република и Кралство Испания